

19th March 1954]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55

(1) DEMAND XIV—POLICE.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,88,74,600 under Demand XIV—Police.’

“ I hope, Sir, you will permit me to make a short statement in moving this Demand.

“ Sir, the demand provides only for normal expenditure. Without claiming that it is always a good thing I may point out that the proportion which the expenditure on police bears to the total annual expenditure of the State is as it has always been, distinctly lower in this State than in any other major State in the Indian Union.

“ During 1952-53, considerable retrenchment was effected in the Police staff which had been sanctioned in the two previous years for the Composite State and 16 Special Armed Police Companies were also retrenched.

“ After retrenchment and prior to partition, there were 27 Special Armed Police Companies. Of these only 11 have been retained for use in the residuary Madras State and the rest were permanently allotted to the Andhra State with effect from 1st October 1953. I hope there will arise no need to increase the strength of our special Armed Police. The men disbanded from the Special Armed Police force in 1952-53 are being absorbed in all available vacancies including those in other branches of the force, so that the training given to them before recruitment and their actual experience may not be lost.

“ The pay of the constabulary has been revised four times since 1944. The extra expenditure on account of the revision of pay of the subordinate ranks mainly that of the constabulary alone works out roughly to Rs. one crore per year for the residuary State.

“ At the end of the year 1950, Government accommodation existed for only about 50 per cent of the police staff entitled to rent free quarters. The rest of the police force were living in rented quarters which were not up to the standard although a high rate of rent was paid. During the years 1950-54, 32 Building Schemes in all were sanctioned at a total cost Rs. 124 lakhs and most of them have been completed. Provision has been made in the Budget for 1954-55 for some more Building Schemes at a total estimated cost of Rs. 26.7 lakhs.

“ We have directed that early steps should be taken to improve the amenities in the line huts provided by the Government. The

[Sri C. Subramaniam] [19th March 1954]

Inspector-General of Police and the Commissioner of Police have been instructed that first place should be given to the improvement of living conditions in the police lines and that no pains should be spared in this direction and that the worst areas should be taken up first for improvement. The Chiefs of Police have also been instructed to fix up rents with landlords in respect of private houses so as to avoid exploitation and trouble between the parties.

“ The Government sanctioned early in 1953 some concessions in the service conditions of the constabulary. Among these, the more important are those relating to ‘ Parade ’ and ‘ off duty ’. It has been ordered that there should be only one parade in a week for the men but that arrangement should be made to ensure that every member of the subordinate ranks attends at least one parade a month. Each police constable or headconstable is now getting one day off duty every week but if in the public interest any member is denied this right, a remuneration at the rate of Re. 1 per day is paid to him for the extra time duty.

“ The Madras Prohibition Act has been enforced by the Police in the districts of North Arcot, Tanjore, Madurai Urban, Madurai North, Tiruchirappalli, Salem and Coimbatore, and by the Excise Department in the remaining districts and in Madras city. The Prohibition work in the police districts has been merged with the regular police work and the entire police staff in these seven districts administer the Act along with other Special and Local Acts as part of their normal duties. The Government have recently decided that the enforcement of prohibition in the remaining seven districts and in Madras City should also be taken over by the police and details in this regard are being worked out.

“ We have since sanctioned a Special Squad consisting of officers and men drawn from both the police and the Prohibition Departments for intensifying the work in districts where the situation requires special attention and handling. For the present the squad is working in Madras City. This Special Squad will move from district to district, and work for about a period of six months in each district.

“ The number of fire stations that are functioning in the residuary Madras State is 50. During 1953, the number of fire calls attended to by the Fire Service in the residuary Madras State was 1815. The value of property saved by the Madras Fire Service was estimated at about Rs. 194 lakhs.

“ Fifty ambulances are distributed among fire stations in the residuary Madras State. The ambulance wing attended to about 9,446 calls during 1953.

“ Seven ambulance units were placed at the disposal of the health authorities for combating cholera in the Residuary Madras State during 1953-54. Fire Service Mobile Tank Units were also lent to the municipalities for water-supply to afford relief to the public in times of water scarcity.

19th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

“ In order to make the people in rural parts familiar with the functions and usefulness of fire stations and to minimise the occurrence of fires and the consequent damage to life and property, a voluntary organisation of Village Fire Watching and Fire Fighting Squads was formed in all major villages with the assistance of the local police officers. The scheme is at present in force in 4,714 villages throughout the residuary State.

“ In addition to the actual duties connected with fire fighting, the officers of this branch inspect places, licensed or to be licensed under the Places of Public Resort Act, Madras Cinematograph Rules, Petroleum Act, Cinematograph Film Rules and the Madras City and the Madras District Municipalities Act.

“ Some increase in crime is noticed which may be due to other causes besides adverse seasonal conditions and prolonged drought for over a number of years. The Police force is alive to this and has been doing its best.

“ There had been material improvement on the detection side which stood at 37.5 per cent at the end of 1953 as against 26.9 per cent in 1952. The efficiency of the lower ranks is being toned up by the recruitment of active young men. On the whole the discipline and morale of the force remains good.

“ The grant under Demand XIV Police for the year 1954-55 is commended for acceptance.”

MR. SPEAKER :—“ I may tell hon. Members that to-day being Friday the House will adjourn at 1 p.m. and will meet again at 3 p.m. If the House permits, we can finish the debate on this Demand before lunch, taking only one hour and forty-five minutes.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ This is a very important Demand. The debate on this Demand will have to be continued after lunch.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I submit that I have to go to the Council by 3-30 p.m.”

MR. SPEAKER :—“ Then, I shall call the Hon. Minister to reply to the debate at 3 p.m. I think this will be all right.”

DR. K. B. MENON :—“ The Hon. the Minister for Finance has set a good example by reading out a statement. May I request that such statements be circulated to the Members beforehand so that they may have a basis for criticism? ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member wants that the statement should be circulated beforehand? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If the note is circulated beforehand, then it cannot be a speech. A note can be circulated or a speech can be made. The hon. Member wants a note to be circulated and I will consider the suggestion.”

MR. SPEAKER :—“ If it is a note, it will not go into the proceedings.”

[19th March 1954]

11-20
a.m.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,88,74,600 under Demand XIV—Police.'

" The Hon. Minister will reply at 3 o'clock. The hon. Member, Sri T. C. Narayanan Nambiar, may now move his cut motion."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move—

' That the allotment of Rs. 4,88,74,600 under Demand XIV—Police be reduced by Rs. 100.'

" Sir, I feel that perhaps the policy of the Police towards the people is the index of the policy of Government towards the people. With confidence, due to my experience I can assert that the behaviour of the police towards the people is not only up to the mark but is anti-people. What is the basic reason behind this? We are living in an era of distressing economic conditions when the demand for increase of wages both by the industrial and agricultural workers is unavoidable as the poorer sections are not able to earn at least one meal per day. High price of essential food-stuffs, unemployment and under-employment of rural population are some of the reasons on account of which large scale migrations to urban areas and also to neighbouring rural areas take place. There also the condition is the same and under compelling circumstances, some of them resort to crimes. According to police report crimes are on the increase. But Government alone are responsible for this. The Policemen get very meagre pay. Desertions take place. Their health is poor. This is attributable to want of proper and sufficient nourishment due to high cost of living and negligence of Government. That is the pitiable condition in which they are placed and their discontentment is reflected in their behaviour towards the people. Therefore the unsatisfactory attitude of the Police towards the people can be attributed to their discontentment. The Hon. Minister has stated just now that it is only in this State that less expenditure on Police is incurred. But we see from the Budget that under Demand XIV—Police, as much as 10 per cent of the total expenditure for the whole State is incurred. Though the percentage is the same, we find on comparative analysis of the figures from 1939 onwards, that the amount spent during the head 'Police' is very large. For example, during 1939 we spent Rs. 1,60,00,000. What is the figure to-day. We are spending Rs. 4,88,74,600. Therefore, are we not spending a very big amount under the head 'Police'? Spending Rs. 4,88,74,600 does not mean that proper amenities are being given to the poor constabulary who form the backbone of the whole Police establishment. The amount spent on their welfare or that is going to be spent on them is very meagre. The disparity can be seen clearly when we consider the pay of the High officials. The Inspector-General of Police is paid as high a salary as Rs. 3,000 a month. What is it that the constable gets? A paltry sum of Rs. 30. The 36,496 constables of this State get Rs. 30 per mensem.

19th March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

The constables working in Fire Service Branch get only Rs. 20 per mensem. Even among the constables there is disparity in pay. I ask are not the constables human beings? Is it not necessary that they should be paid decent salaries? Is it not necessary that they should be given all amenities possible so that they might discharge their duties with satisfaction and not with discontentment? How could this Government expect the constables who are paid very meagre salaries to discharge their duties satisfactorily? The constables are now living in poverty under very difficult economic distress. Naturally, they succumb to the temptation of bribery. The Sub-Inspectors and other subordinate officials are not also properly paid. What do we find therefore? Discontentment in their ranks and inefficiency in the performance of their duties.

“In spite of the fact that the amount we are spending under the head ‘Police’ has been progressively increasing from 1939, we find the detection of crimes is decreasing. This is what the Administration Report of the Police Department shows. In 1945, 1,902 murder cases occurred in the State. The corresponding figures for 1947, 1949 and 1953, are 1,161, 1,240 and 1,695. The corresponding detection is as follows, 1945 it was 54.9 per cent, 1951, 36.1 per cent and in 1952, 35.1 per cent. Therefore we see that detection is decreasing. I shall read out the percentages of detection in robbery. In 1946 the percentage of detection of robbery was 47.3 per cent. In 1951, only 31 per cent of the cases were detected. That is how the percentage works out. It is declining. I shall come to theft cases. In 1947, 55,520 theft cases were reported and the percentage of detection was 47 per cent. In 1952, the percentage of detection in theft cases decreased to 42 per cent. That shows the inefficiency of the Police force. I cannot say the constables are inefficient by themselves. Of course, there is inefficiency also in their ranks. But we must at the same time analyse the basic causes. Policemen are meagrely paid. There is discontentment in their ranks and Government do not want them to serve the people but to use them against people who fight against vested interests and that has led to inefficiency. We find thefts are on the increase. In 1947 there were 10,930 cases of house-breaking. It rose to 15,745 in 1951. The figure for 1952 was 16,194. While the crimes are on the increase, the figures of detection of those cases of house-breaking show a decline. It was 41 per cent in 1947 and 37 per cent in 1952. The graph of the number of crimes is ascending while the graph for detection of these cases is descending.

“I am one of those who is for the maintenance of law and order in the State. But what do we find now? The strength of the Police force has been increased. The Government say it is for maintaining law and order in the State. But I want to know for whose sake is the law and order to be maintained. From my experience, I can say with full responsibility that under the cover of maintenance of law and order the Police have come to the help of the landlords, the capitalists and other anti-social elements. The Police do not come to the rescue of the poor. On the other hand,

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [19th March 1954]

they have come to help the rich under the cover of maintaining law and order, only to crush the poor. I had already analysed the basic reasons for the discontent and inefficiency among the police ranks. The economic condition of the people has become pitiable now. The time has come when the people begin to fight for adequate wages both in the industrial and agrarian sectors. We cannot characterise such a move on their part as reactionary and deserving of being kept down by police aid. We should better the economic condition of the hunger-stricken masses and the subordinate officials. That is the need of the hour.

“ May I know how many minutes I have still left to speak? ”

MR. SPEAKER :—“ It is 11-30 now. The hon. Member began at 11-20. His time is almost over.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Please give me five minutes more. I have got a number of points to cover.”

MR. SPEAKER :—“ How is that possible? There are so many other hon. Members who wish to speak. The Hon. Minister will reply at 3 p.m. I have got to allow 20 minutes for the Leader of the Opposition before 1 p.m.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ As a mover of the cut motion, he may be allowed five more minutes, Sir.”

11-30
a.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The people are agitating for the redressal of their grievances, but the police think that the kisans and the workers are all anti-social elements. It is shameful to find that on page 11 of the Administration Report for the year 1952 the following is found : ‘ A number of Kisan Sangams were formed to strengthen the hold of the anti-social elements on the peasantry ’. Some instances have been given in the report. Is it just to say that the Kisan Sangams, which are springing up for agitating the legitimate grievances of the peasantry, are formed to strengthen the hold of the anti-social elements? This very attitude of the police and the Government that peasants and workers are anti-social elements is surprising. These Police constables, Sub-Inspectors and other officers, with weapons in their hands, under the guise of maintaining law and order, are oppressing, suppressing and repressing the poor people just to please landlords and monopolists. (The Deputy Speaker occupied the Chair at this stage.) I will cite one example. In Vandur firka in Ernad taluk, thousands and thousands of acres of cultivable waste lands are kept fallow under the cover of the provisions of the Preservation of Private Forests Act. The Kisan Sangham represented the matter to the Collector of Malabar and the Collector in turn informed the memorialists that he had instructed the authorities on the subject and that the lands may be allowed for cultivation. But what has actually happened? The police force rushed to the spot and under the guise of maintaining law and order, peace and tranquility, arrested 21 kisans and they are detained. That is how law and

19th March 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

order is preserved. There are many such cases which I would like to deal with, but, unfortunately, for want of time, I am not able to refer to them. But I will refer to one or two instances. In Nattika firka, there was a hunt against the Harijans by the police. The Harijans were oppressed. Representations were made. Under the auspices of the Harijana Seva Sangham, a meeting was held as a protest against the police action. People were lathi-charged. This matter was brought to the notice of the Government by means of an interpellation on the floor of this House. Even the holding of public meetings is considered to be a criminal action. Again, from my personal knowledge, I can say that the Sub-Inspector of Payyoli has received bribes from several persons. He was exploiting the presence of Reserve Police to collect bribes. I myself submitted a memorandum to the Hon. the Chief Minister during the course of his tour in Malabar. An hon. Member of the Parliament also was with me. Some enquiries were made. Photostat copies of the letters of the Sub-Inspector requesting some people to give timber for building his house were submitted to the Hon. Minister, the District Superintendent of Police and other authorities. I understand that some enquiry was made. But my request is that unless and until that Sub-Inspector is transferred from that place immediately, there will be no security for the people and also full evidence cannot be got.

“ Now, I shall deal with murder cases. Last time when a question was raised on the floor of this House, it was said that people were not coming forth to give evidence. In my own Constituency of Taliparamba, in Malappattam one Puthiyapirayil Kannan was murdered. I gave a report in writing and I myself had an interview with the Deputy Superintendent of Police. But no action was taken. There is reason for that. These Police officers are falling into the hands of the rich people. Regarding Feroke, it has become a place of terror. There is no safety for life due to goondas and gangsters.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ Lastly, Sir, I wish to point out that it is due to the policy of the Government that the police constables are acting in a high-handed manner. They are not given proper training and instructions. Their pay should be raised and their living conditions should be improved. Even in the administration report it is mentioned that they are suffering from venereal diseases and from malaria, etc. I request the Government to improve their standard of living. With these words, I commend the cut motion to the House.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 4,48,74,600 under Demand XIV—Police be reduced by Rs. 100.’ ”

* SRI K. M. SEETHI SAHIB :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, on this most important Demand the Muslim League Legislature Party has given notice of a cut motion. I would like to refer

[Sri K. M. Seethi Sahib] [19th March 1954]

to the points raised in the cut motion, namely to discuss the general policy and to point out the inadequate representation of Muslims and Harijans in the service, both in the higher and in the lower cadres and the virtual refusal to recruit Muslims as Sub-Inspectors, etc., in the selections that took place after 1947. Though it might be said that our police force is certainly open to criticism with regard to efficiency and the standard of discharge of their duties, yet it has to be said to their credit that with the service conditions obtaining here and the conditions prevailing in the country they have been doing their utmost to preserve law and order and a meed of praise has to be given to the average policeman for his honesty and his high sense of duty during troublesome and difficult times when they were called upon to preserve law and order. My hon. Friend, Sri T. C. Narayanan Nambiar, just referred to certain incidents in which the police intervened to preserve law and order. Of these, one relates to my own Constituency, Vandur, where certain workers of the Kisan Sangham had to be arrested by the police. The House may be aware that even the reports relating to the arrest of these Kisan workers indicated that they trespassed upon the lands and violated the provisions of the law and the police had no option but to arrest them and keep them in custody. On account of the highhanded action of the Kisan workers, even some members resigned from the Kisan Sangham as a protest. I may tell the hon. Members that the police were absolutely right in effecting the arrests. I must say that the police should continue to arrest law-breakers, whether they happen to be landlords, kisans or labourers. The anti-social elements are not in the labour section alone. They are everywhere, among landlords, among Kisan workers and among labourers. Whoever might turn out to be an anti-social element should be dealt with promptly and strongly by the police. The police had to discharge very difficult functions during the days when certain political parties were preaching violence and were instigating people to break the law, to trespass upon private properties and to do away with the lives and properties of the people recklessly without any regard to the provisions of law. What could the police do in such difficult situations? They have to preserve law and order and so they have to arrest these law-breakers. It is the duty of the public to help the police in such difficult situations. It is the duty of political workers like me and Mr. Narayanan Nambiar to advise the public to preserve peace and order and not violate the laws in the interests of the safety and security of the country.

11-40
a.m.

“ There are several directions in which the efficiency of the police in the discharge of their duties has to be enhanced. There may be acts of omission and commission on the part of the police just as there are acts of omission and commission on the part of other public servants. My hon. Friend referred to the complaint against the Sub-Inspector of Police of Payyoli Police station in Malabar. I have also to emphasise the need for the Government taking prompt action on the complaint against the Sub-Inspector

19th March 1954] [Sri K. M. Seethi Sahib]

which the public of Payyoli have addressed to the Government and giving relief to the people. Very many persons from disinterested quarters also have given me information about the unsatisfactory conduct of this officer and the trouble which the people are undergoing on account of his certain misdeeds. He is on the eve of retirement and is making the best of the situation in which he is placed. Since representations have been made, the Government should take prompt action in order to preserve the reputation of the Police Department and also the reputation of the Government and give relief to the people.

“Regarding delays in the detection of crimes in certain police circles in Malabar, we have been repeatedly telling the Government that very prompt action should be taken on complaints. The co-operation of the Special Branch will have to be enlisted in the investigation and detection of crimes and in charge-sheeting the criminals. The duty of the Government is to take prompt action on the complaints received by them, especially complaints about heinous crimes like murder. Complaints have been repeatedly received by the Government about a large number of crimes in Malabar not being detected. I hope that the Government will pay prompt attention to the complaints, detect the crimes and bring the criminals to book.

“Now I might speak a few words about the representation of some communities like the Muslim and Harijan communities in the Police Department. I have to bring to the notice of the Government that after 1947 there seems to have been a definite policy adopted by the department or the Government to reduce the number of police officers recruited from the Muslim community. In fact, in the selection of Sub-Inspectors, practically no Muslim has been taken in certain years when there were fully qualified applicants, the only reason apparently being that they belong to the Muslim community. There has not been even one instance or complaint in which the members of the Muslim community have proved disloyal to the Police force or failed to discharge the duties devolving on them as officers of the Police Department. In the higher cadres of the Police Department also, there are practically no Muslims. I don't say that this is wilful discrimination. But this is certainly an injustice done to the community which forms an important element of the body politic of this State. I hope that the Government will give early consideration to this matter and see that justice and consideration are shown to Muslims and Harijans in the recruitment to the police service in future. With these words, I support the Demand for the Police Department moved by the Hon. Minister for Finance.”

SRI R. V. SWAMINATHAN :—“Mr. Deputy Speaker, while supporting the Demand moved by the Hon. Leader of the House, I want to place certain points before the Government.

“Credit should be given to the Government for maintaining law and order and security in the State. Nobody should grudge giving credit for this. In spite of the opinion expressed by the

[Sri R. V. Swaminathan] [19th March 1954]

Communist Party and other parties in this State and also in this country as a whole, law, order and security have been well maintained in comparison with very many countries adjoining India. But there are some lapses here and there. I wish to place before the Government some lapses that have come to my notice, for taking prompt action.

“ The feeling of the public towards the Police now is the same as the feeling that prevailed during the days of the British Government. In those days, the common man used to think that the Police were the enemy No. 1 of the people and that they were there to help the haves or the rich people. We thought that after the attainment of independence that feeling would go and that the police would move with the people. We cannot give any credit to the Police for what they have achieved in this direction in spite of the courtesy week that they celebrated recently. I will quote one or two instances that occurred recently in Ramanathapuram district. There was some trouble between the ryots and the inamdar in the village of Visalayankottai near Karaikudi. The inamdar took advantage of his position and approached the Police. The Police began to help the inamdar under the pretext that they were maintaining law and order. The Police moved for an order under section 144, Criminal Procedure Code, by giving a false report to the Revenue Divisional Officer and got it promulgated. Even before the promulgation of that order, they sent for Reserve Police to terrorise the ryots of the village. With the help of the Police, the inamdar got all the crops on the field harvested depriving the ryots of their share of the produce. Immediately, I brought this matter to the notice of the Chief Minister. No action has been taken. When the Chief Minister assumed office, he said that legislators should not have anything to do with the services and that if they found any difficulty or anything wrong, they must bring it to the notice of the Government. Keeping that in mind, I approached the Chief Minister. He has not taken any action. When there was a public meeting there, I mentioned about the Police excess in that village. Whenever the District Superintendent of Police or other Police Officers come to Karaikudi in the course of their official tour, they used to stay in the private bungalow of that inamdar. I cannot understand why Police Officers should stay in a private building though there are public buildings available for their stay. Even after a complaint was made to the Government, the District Superintendent of Police was staying in that private bungalow. This matter was brought to the notice of the District Collector of Ramanathapuram. The Collector informed that he had given instructions to the District Superintendent of Police not to stay in that private bungalow, particularly when there was tension between the inamdar and the ryots. Even after that, he was staying in the building of the inamdar and helping the inamdar. I am placing this charge against the District Superintendent of Police before the Government for investigation. I am prepared to prove my statement, if necessary.

19th March 1954] [Sri R. V. Swaminathan]

“Two days ago, a question was put by my hon. Friend Mr. Jayarama Reddier enquiring whether the District Superintendent of Police had sent to the Government a false complaint against me to the effect that I was trying to incite the people not to pay taxes. The Government can ask how he got the information which he sent to the Government. I got information about this right from the horse's mouth. The District Superintendent of Police went to some people and made them complain that Mr. Swaminathan was inciting the people not to pay taxes, because Mr. Swaminathan sent to the Government some complaint against him.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“We cannot believe all that.”

SRI R. V. SWAMINATHAN:—“Since the Chief Minister has said that we should not go near the police, I am not going near them. The Government should immediately investigate this matter and, if any mistake is found to have been committed, take suitable action against the District Superintendent of Police and the other Police Officers.

“So far as investigation of crimes is concerned, our police are adopting the same old crude methods. They must give up this method. Suppose a crime is committed in a village, immediately, the Police go there and the persons who have committed the offence run away for fear of being arrested and beaten by the police. Therefore, they must adopt scientific methods for the investigation of, and eliciting information about, crimes. There are so many Science Graduates in the Police Department. They must be given proper training in crime detection; if necessary, they may even be sent abroad for training.

“I have got to say one more thing that is to suggest to the Government to consider the question of increasing the salary of low-paid Police Officers. I am not talking about the higher officers. But, so far as even the Sub-Inspector is concerned, I think he is getting about Rs. 60 or Rs. 70 per mensem. His pay is quite inadequate. How can we expect a Sub-Inspector to maintain a decent living when his pay is only Rs. 60 or Rs. 70? I, therefore, suggest that the salary of Sub-Inspectors and Police constables should be increased. Then, Sir, I suggest to the Government to abolish either the posts of Sub-Inspectors or the posts of Deputy Superintendents of Police. I think both the posts are not necessary.

“Also, much has been said about the Malabar Special Police and the Special Armed Police. But, I have got a feeling of dislike for the Malabar Special Police. Even we, Congressmen, were all agitating formerly for the abolition of the Malabar Special Police. It is not as if Communists alone want it to be abolished. It may be said that to maintain law and order, there must be another force to help the ordinary police

11 50
a.m.

[Sri R. V. Swaminathan] [19th March 1954]

force. We have got the Special Armed Police. That Force can be maintained. If you want, you can even increase the strength of the Special Armed Police. You can do it because a 'stigma' is attached to the Malabar Special Police. You can increase the Special Armed Police even, if necessary, by giving special training facilities to them.

"I want one more thing to be placed before the House. The Government should see that the services especially in this department are untouched by any political views. Take for instance, France. Every week, we see that a new Government comes in there. But, still law and order is being maintained perfectly. Why? Because, services are not touched. Police or other officers in the services are unaffected by political changes—whether it is this Party or that Party, this Group or that Group, that is in power. The Police should be above politics. I am not here to make any wholesale condemnation against the Police. I have got some regard for the Madras Police. But, here and there, there are certain lapses which I am bringing to the notice of the Government. The Government should see that such of the officers who take active interest in political activities are removed. Unless you have got a police force untouched by political activities and political feelings, we cannot maintain law and order.

"I have got to say one more thing, Sir. Today questions were raised in this House about cross-word puzzles. Hon. Members objected to this; they said many institutions, individuals and certain papers are making profit out of this by cheating the public. I want to place before the Government, Sir"

SRI K. T. RAJU :—"Sir, கனம் அங்கத்தினர் பேச ஆரம்பித்து 10-நிமிஷங்களுக்குமேல் ஆகிவிட்டது."

DEPUTY SPEAKER :—"No, no. There is still one more minute. The hon. Member can speak."

SRI R. V. SWAMINATHAN :—"I submit, Sir, people are inclined to take to these cross-word puzzles, horse-racing and such other things. But, something, at least a share of the profits, must be given to the people. The Government need not hesitate to ban such things. By all means, they can do that. But, I suggest to the Government to consider starting a State lottery. It is not a novel idea. Many States like Ceylon and Burma are running such lotteries. If that is done, then there is a safeguard and the benefit of a genuine lottery can be given to the people."

SRI N. GOPALA MENON :—"On a point of information, I desire to know this. The hon. Member said publicly in this House that there is a stigma attached to the Malabar Special Police. I was under the impression that they were doing creditable work. It would not be proper unless the hon. Member explains what the stigma is."

19th March 1954]

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் அங்கத்தினர் காங்கிரஸ் அங்கத்தினராக இருந்தால் மட்டும் போதாது. தேசிய இயக்கத்தில் அவர் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருந்தால், M.S.P.-க்கு உள்ள Stigma என்னவென்று அவருக்கு நன்றாகத்தெரியும்.”

SRI N. GOPALA MENON :—“This is something like adding insult to injury. The Hon. the Leader of the Opposition is making a general statement. But, he has not the courage to say what the stigma is besides saying that I have not been participating in politics or the work concerning the people. Let him have the courage to say what the stigma is. If the Hon. the Leader of the Opposition is supporting the statement, let him do it openly and publicly.”

(Sri P. Ramamurthi rose.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The Hon. the Leader of the Opposition will get his chance to speak. Let there be no duel about it.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“I have stated that if the hon. Member had participated in the national struggle during the British regime, he would have understood what the stigma attached to the Malabar Special Police is. I do not say that he has nothing to do with the people. He wants me to say what exactly the stigma is. I may tell him that the Malabar Special Police was created by the British Government to suppress the Moplah Rebellion and it has been used consistently to commit lots of atrocities against the people. It has got that tradition and that is the stigma attached to it.”

* **SRI M. NARAYANA KURUP** :—“Sir, it is a truism to say that the average man is not concerned with the question what law is, but how it is enforced. We know the power of the State manifests itself in its three functions the Legislature, the Judiciary and the Executive. Though theoretically, Legislature is the supreme body, for an ordinary man ‘Government’ means nothing else but the day-to-day administration of the Executive. We know the most powerful arm of the Executive is the Police. Of course, it has to discharge the important function of maintaining law and order which is a very difficult task. But, a department which is entrusted with such important functions as protecting the life and security of the people, if it is not pure and incorruptible, we know, what the result is. Therefore it is that even the slightest deviation or corruption, inefficiency or partiality on the part of these officials, affects the people so much, and we hear more complaints in this respect than with respect to other departments. It is therefore essential that this department, while we recognize their responsibility and the difficult task which they are called upon to discharge, should be efficient and impartial. They should not forget that they are at least as equally important in protecting the rights and the living conditions of the poor as of the rest.

[Sri M. Narayana Kurup] [19th March 1954]

12
noon.

" Sir, it was said long ago that the king could do no wrong. Similarly, whenever any question regarding the Police Department is answered on the floor of this House, we have a feeling that the motto of this Government is that the Police can do no wrong. I think they are only justifying the actions of their departmental people before the Assembly while they are asked to take regular or legitimate steps with regard to the complaints raised here against the Police officials. It has been observed by the Committee that went into the question of the separation of the Judiciary from the Executive that since 1945 there has been continuous deterioration in the efficiency of the Police. Of course, the hon. Member Sri Nambiar has quoted figures to show—with reference to the official record itself—that this Government or the previous Government have not been successful in combating this menace. Even between 1951 and 1952, grave crimes have increased by 2.4 per cent and there has been a corresponding decline of 2.4 per cent in the matter of detection. Therefore, it is a very grave situation that has to be met and countered by the Government.

" Then, Sir, an hon. Member belonging to the Congress Party referred to a general tendency or a sub-conscious bias of Police officials in favour of the rich and the influential in the locality. I would say that it is the greatest bane that exists to-day and that is why very often the poor are denied justice at the hands of the Police. This House will be surprised to know that we have a Police officer in Malabar who suggests to the accused the name of the advocate which the accused is to appoint. If the choice fortunately falls on him or her who belongs to his chosen circle, then acquittal is certain. Sometime ago, the Sessions Judge had to make serious observations with regard to the prosecution and I hope that, if the Government are not apprised of this matter already, they would take the information from me now and take suitable steps in this regard.

" Recently, we have received reports about grave Police excesses in a village called Mudali under the jurisdiction of the Quilandy Police. I do not wish to say anything about it at present because I believe that the Government would be investigating this matter. My only request is that proper investigation may be undertaken if it has not already been done.

" Then, Sir, it has been our experience that in regard to murder cases, the number of cases detected is very small. From official reports we find that in 1952 the number of cases detected decreased and there was an increase in the number of murder cases by 15 per cent. The hon. Member Sri Seethi Sahib referred to some incidents in his constituency, namely, Vandoor. In that constituency, a woman went out to pursue her daily avocation of selling milk and in broad daylight she was brutally assaulted and murdered. I do not know if anything has happened subsequently in regard to that matter. Certain parts in Malabar like Feroke, Tirur and Kuttipuram have become notorious. In those places gangs are operating and they waylay innocent

19th March 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

passengers and commit all sorts of violence and plunder. Recently on the floor of this House, the Hon. the Chief Minister was pleased to say that the Government had taken steps in respect of Feroke. We thank the Government for it. Whenever such grave allegations are made, they have to be immediately attended to.

“Now, as far as I can see, one or two reasons for the inefficiency of the Police are these. Inexperienced officers are posted to difficult stations. I would request the Government not to post inexperienced officers, or officers who are about to retire to such difficult stations because in the former case, in spite of their best intentions, they have to depend upon the head constables in the place and naturally they are liable to be weak and inefficient. Similarly, if officers are posted to such places on the eve of their retirement, they are likely to follow the principle ‘Make hay while the sun shines’. I have nothing but praise for the young Sub-Inspectors who have been directly recruited. With a few exceptions, they are doing their best to be impartial and incorruptible, and if at all any charge is levelled against them, as I see, it is on account of the fact that they are posted to difficult stations. Therefore, if the Government are careful in the matter of posting officials, I believe this inefficiency can, to a certain extent, be wiped out.”

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Demand moved by the Hon. the Finance Minister. In doing so, I would like to offer some suggestions. First of all, I should say that the Police administration is, on the whole, satisfactory though some changes are required here and there. I am glad to hear from the Hon. Minister that the Prohibition work in the remaining districts also will be entrusted to the Police. It is no doubt a step in the right direction. If that is done, I am sure that some of the efficient Prohibition officers also will be absorbed in this department.

“With regard to the lower cadre of officers in this department, namely, the constables, I would suggest that their pay should be enhanced sufficiently and adequately so that they may be in a position to make both ends meet. There is a lot of discontentment in the Police Service. When the pay of the Postal staff has been increased considerably by the Central Government, it is but right that the pay of these constables also should be increased sufficiently so that there may be contentment throughout. Before anybody else or rather before our Communist Friends think of enhancing their pay, we must do it and see that efficiency is maintained.

“With regard to quarters, there are many constables without suitable accommodation. Everyone of them should be provided with suitable quarters. On the social side also, I suggest the appointment of a Welfare Officer to look after the interests of the families of these constables and their children. If such an officer is appointed, I am sure it will go a long way to ameliorate their condition.

12-10
p.m.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [19th March 1954]

" A Police Commission should be appointed to go into the real grievances of these constables and other officers and make a detailed report to the Government so that we can act upon the recommendation of that Commission. I was told that some such Commission was appointed some years ago and the then Government also acted upon the advice and recommendation of that Commission. I therefore suggest that some such Commission may be appointed as early as possible to go into the grievances of these officers and constables.

" So far as district administration is concerned, the efficiency of the district Police should be improved in all directions. The population has increased considerably and side by side crimes have also increased. We find that there is no respect for law and authority. Further, anti-social elements have sprung up in many places to disturb tranquillity. Therefore, the work of the Police has considerably increased and it has also become unwieldy. I also suggest that the districts may be bifurcated and more officers may be appointed to combat the increased crimes. Many stations in the mufassal are under-staffed. In my area, for the past so many days, there are only 50 per cent of the constables in many stations. That is the position in my district.

" I am told by many officers and I have also seen in the papers that police dogs are trained in the Madras City and are found to be very useful in detecting crimes. I suggest that some such good breeds may be imported from abroad, trained and kept at the Headquarters of the district so that they may be of some use in detecting crimes.

" I want to make another suggestion for the consideration of the Government. More jeeps should be made available to the police, especially to the Deputy Superintendents of Police. To-day, when a case of rioting is reported or when a robbery takes place, the Inspectors are not in a position to go to the place of occurrence immediately. If more jeeps are made available and placed at their disposal, they will be in a position to reach the place of occurrence immediately and do the needful. I request the Government to place more jeeps at the disposal of the Deputy Superintendents of Police.

" I entirely disagree with my hon. Friend Sri R. V. Swaminathan when he said that the Malabar Special Police is not doing good work. It is one of the best police forces that I have seen and the men who belong to that force have been doing very good work. Though the Special Armed Police has been doing very efficient and good work, we should acknowledge the fact that the Malabar Special Police has also been doing very good and efficient work in the department. (Cheers.)

" These are the few suggestions that I wish to place before the Government and I hope they will carefully consider those suggestions and implement them so that the tone of administration may be improved in all directions though we are very much satisfied with the present set-up. Thank you, Sir."

19th March 1954]

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, the Hon. Minister for Finance who moved the Demand and made a statement on the floor of the House said that the amount that the Government have demanded under the head ‘ Police ’ is lower when compared to the figures demanded under this head in other States. Perhaps he wants to justify the high demand that he has made under this head. Some four or five years back, in the composite State the demand under this head was for a very much smaller amount or perhaps it was the same figure then as it is to-day. Whether the work done by the Police department could justify such a high demand or not has to be seen. I must say that the attitude of the Police is not desirable so far as their conduct towards the public is concerned. Years ago, when we were under foreign rule, the Police were no doubt under the impression that they were representatives of the Ruling people, and hence the masters and the people of a subject nation were the servants. After the attainment of Independence, the Police must realize that the people are the ultimate sovereign authority and they are the servants of the people. We don’t find this change of attitude in the Police. Any call from any policeman or Police station sufficiently strikes terror in the minds of the public and makes them not to go to a police station. That is the situation prevailing now. It is most regrettable that the Police have not changed their attitude. Ways and means must be found to see that the Police have a changed attitude. It is very necessary that the attitude of the whole department must change and change for the better. After all, the person and property of the people will be safe only if the Police department is efficiently administered. In many cases, investigation is not satisfactorily done. I am told that the District Superintendent of Police, Tiruchirappalli, recently inspected the police station at Turaiyur. It seems he made enquiries regarding the value of the properties that were involved in theft, dacoity and other cases and found that the estimated value of the stolen properties was about Rs. 3,000 to Rs. 4,000. All these cases were not properly investigated into and the criminals were not booked and punished. It seems the District Superintendent of Police remarked that the amount spent on the maintenance of the police station there was higher than the value of the stolen properties and it was high time that the station was closed down and the unfortunate persons who had lost the properties were paid something out of the saving effected by the closing down of the station, and if this is done, incidentally there will be some saving to the Government also. If the remark of the District Superintendent of Police is true, certainly it will apply to all other places in the State. That remark is cent per cent true so far as the present state of affairs is concerned.

“ Regarding the administration of the Police department, I wish to state that the cases are not properly investigated. Hon. Members suggested that scientific investigation should be done. Some hon. Members have applauded the Malabar Special Police. What is it that they do to-day? They only beat the persons

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [19th March 1954]

without ascertaining whether they are innocent people or really criminals. This is the only thing that they are doing now. While answering an interpellation recently, the Hon. the Chief Minister said that a person was put up in the Police station at Kozhikode at about 6 p.m. after he was given food. In the early morning he was found to have died on account of natural causes. That is the answer given by the Hon. the Chief Minister. Any person who reads without bias that statement made by him on the floor of the House will come to the irresistible conclusion that the man who was having normal health when he went to the police lock-up at about 6 p.m. and who was fed before he was locked up would not have died in the early morning of the next day out of natural causes or out of the food that was given to him in the police station, but he would have died due to some other unreasonable cause. Several interpellations about such occurrences were answered on the floor of the House and we were made to understand that in all those cases, the persons concerned have committed suicide in police lock-ups. Certainly, we believe that facilities are not provided in police lock-ups for the persons to commit suicide. If, however, such facilities do exist at the present time, the Government must take immediate steps to remove those facilities in order to prevent the persons from committing suicide.

12-20
p.m.

“ But all these cases are really cases of harassing by third degree methods, harassing people and putting their lives to an end. Many good criminal cases—90 per cent of them—that go to the Police department are not properly investigated and they are therefore lost before the Magistrate's Court on technical grounds. Why, because, in a number of cases, investigation is not done properly, it is not properly scrutinized or supervised and action is not taken against Police Officers who are directly responsible for these investigations. That is why more and more cases fail. Not only that, unfortunately in many cases innocent persons are harassed and put to all sorts of inconveniences by these police people. In certain cases, that is, in common offences like those under the Prohibition Act, the Brothel Act and nuisance cases, there are stock witnesses for these stations. Invariably, these witnesses would come and figure as prosecution witnesses supporting the police version. Much can be said against this practice. Of course, it is easy for the Government to say that stock witnesses are not used by the Police. But people know that it is a prevailing practice. These witnesses more or less earn their livelihood using the name of the Police people. If only a number of judgments delivered or cases filed in respect of particular stations for a period of one or two years are examined, it would be easily seen that the same witnesses are figuring in different cases for different offences.

“ So, in order to tone up and change the attitude of the Police towards the public, I should like to make a small suggestion. Recently or some years back in our State, a civilian was appointed as Inspector-General of Police. Yesterday, the hon. Member

19th March 1954]

[Sri P. Rangaswami Reddiar]

Mr. Thangavelu suggested that the I.C.S. Officers presiding over District Courts can very well be transferred to other departments. Whether he was justified in saying that or whether that would contribute to the efficiency or inefficiency of administration, let us not go into that now. But the Senior I.C.S. officers can very well be appointed as District Superintendents of Police or even at higher levels, so that their experience and knowledge may be utilized for the benefit of the Police department in detecting cases and making the Police Administration a success. After all they do not stand to lose anything whether they serve as Judicial Officers or officers of the Police department. But on the other hand Police Administration will easily be toned up. This suggestion may be very carefully considered, since the department has really to be toned up at a very early stage.

“Then, Sir, about corruption, I want to say a few words. Sir, the Report of the Prohibition Enquiry Committee of the Andhra State has specifically stated that corruption is rampant in this department and we have to take that report as reflecting the state of affairs that existed before 1st October 1953 in this State and I do not see why we should . . .”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That is for that portion of the State alone.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Before 1st October 1953 in a portion of the State consisting of about 11 districts or so, the report says, the Police Department had been awfully corrupt. I am reminded of a small story. An Anti-Corruption Officer visited a village; he summoned all the villagers and gave a lecture as to how the corrupt practices could be put down. And after lecturing for about an hour or so, he asked the villagers, ‘how much each one of you can contribute and give me?’ That is the existing state of affairs. I am sorry to say that the Police department should not be entrusted with Anti-Corruption work. If the Police department is *not* corrupt, certainly all other departments would automatically be incorrupt, but if the Police department is corrupt, certainly all other departments would automatically be, in a smaller or greater degree, corrupt. It is therefore necessary that this evil of corruption should be put an end to at a very early date.”

SRI N. SIVARAJ :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் போலீஸ் மான்யத்தின்மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில விஷயங்களை இந்த சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். போலீஸ் நிர்வாகத்தை பொறுத்தவரைக்கும் நாட்டின் அமைதிக்கும் சட்டப் பாதுகாப்புக்கும் போலீஸ் அவசியம் என்பதைப்பற்றி நான் சொல்லத் தேவை இல்லை. ஏராளமான ரூபாய் போலீஸ் நிர்வாகத்திற்கு செலவிடப்படுகிறது. இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசிய காலத்திலே போலீஸ் நிர்வாகத்தின் குறைகளை சம்பந்தப்பட்ட புள்ளி விவரங்களுடன் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ டி. சி. நம்பியார் எடுத்துக்காட்டினார். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நடக்கக்கூடிய போலீஸின் தவறுகளை பார்க்கும்பொழுது போலீஸைப் பற்றி ரொம்பவும் சந்தேகப்படும்படியான நிலைமை ஏற்படும்.”

12-25
p.m.

[Sri N. Sivaraj]

[19th March 1954]

படுகிறது. எனக்குத் தெரிந்தவரை தஞ்சையில் இதே நிலைமை தான் நிலவுகிறது. அங்கு கிராமங்களில் நடக்கக் கூடிய அட்டேயியங்களை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்திருந்த போதிலும் இது வரையிலும் எந்த அளவுக்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் நாகப்பட்டினம், நன்னிலம், சீர்காழி, இந்த இடங்களில் 300, 400 விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். கிராமங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும்பொழுது போலீஸ் தஞ்சை பண்ணையாள் சட்டத்தை பாதுகாக்க வந்திருக்கிறார்களா, மிராச்தாரர்களே பாதுகாக்க வந்திருக்கிறார்களா, விவசாயிகளை பாதுகாக்க வந்திருக்கிறார்களா என்று புரியவில்லை. கலாட்டா இல்லாமல் அடி தடி இல்லாமல், ரத்தம் சிந்தாமல் இருக்கும்பொழுது 300, 400 விவசாயிகள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். ஆனால் தண்டனை அடைந்தவர்கள் 30, 35 பேர்கள்தான். மற்ற கேஸ்கள் தோற்றுப் போய்விட்டன. இதற்கு ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய் செலவுதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் ஒரு மிராச்தார், தகராறு இருக்கிறது என்று போலீஸுக்கு ரிபோர்ட் செய்துவிட்டால் உடனே **Special Armed Police** அந்த இடத்துக்கு அனுப்பப்படுகிறது. மிராச்தாரர்கள் ரௌடிகளை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளை துன்புறுத்துகிறார்கள். கிராமங்களில் பெரும்பாலான மக்களுக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது. நாகப்பட்டினத்தில் கீவனூரில் ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் (மேனன்) இரண்டு வருஷங்களாக நேர்மையாக நடந்துகொள்ளவில்லை. இதைப்பற்றி பல மகஜர்களும், ரிபோர்ட்களும் அனுப்பப் பட்டிருந்த போதிலும், எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் சர்க்கார் எடுக்கவில்லை. காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் கனம் ஸ்ரீ சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொல்லியது போல் போலீஸ் அதிகாரிகள் மிராச்தாரர்கள் வீட்டில் தங்குகிறார்கள். நாகப்பட்டினத்திலும் இதே மாதிரி நிலைமை இருக்கிறது. அங்கு பெரிய அதிகாரிகள் வந்தால் ஒரு பெரிய மிராச்தார் வீட்டில் தங்குகிறார்கள். இதனால் மிராச்தார்களின் தூண்டுதலின் பேரில் **Special Armed Police** உடனடியாக அனுப்பப் படுகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் சீர்காழி தாலுக்காவிலிருக்கும் வள்ளுவக்குடியில் 5, 6 பெரிய மிராச்தார்கள்தான் இருக்கிறார்கள். அங்கு 100-க்கு 95 விவசாயிகள் ஒன்று சேர்ந்து கட்டுப் பாடாக தஞ்சை சட்டத்தை ஒழுங்காக அமுல் செய்ய வேண்டும் என்று பாடுபடுகிறார்கள். ஆனால் **District Superintendent of Police** முதல் ஜில்லா கலெக்டர் வரை அனுவசியமாக இவர்கள் விஷயத்தில் தலையிடுவதால் தஞ்சை சட்டம் சரியாக அமுல் நடத்தப் படவில்லை. விவசாய சங்க ஆபீஸ்களை சோதனை போடுகிறார்கள். சமார் ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு விவசாய சங்க ஆபீஸிற்குள் புகுந்து தலைவர்களின் பங்காளியும், **Stalin** படத்தையும் உடைத்தார்கள். இந்த மாதிரி போலீஸ்காரர்கள் விவசாயிகளை மிரட்டுவதால் தஞ்சை சட்டத்தை ஒழுங்காக அமுல் நடத்த முடியவில்லை. சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. இம்மாதிரி கொண்டு வரப் பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை எந்த அளவுக்கு சர்க்கார் விசாரணை செய்து பரிசீலனை செய்கிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் போலீஸ் பொது மக்களுக்கு உதவி செய்ததாக சொல்ல முடியும். இவ்வாறு செய்யாத வரை தஞ்சை சட்டத்தை அமுல் நடத்த போலீஸ்காரர்கள் உதவியாக இருப்பார்களா என்று சந்தேகப்படவேண்டிய நிலைமையதான் ஏற்படும். நாகப்பட்டினம் டவுன் **Prohibition Advisory Committee** ஒரு குறிப்பிட்ட போலீஸ் அதிகாரி **French - India** ஓரமாக உள்ள இடங்களுக்குப் போய் மதுபானம் அருந்துவதாக ரிபோர்ட் செய்திருக்கிறது. **Circle Inspector** ஸ்ரீ தேவசகாயம் காண்க்கால் சமீபத்தில் உள்ள வாஞ்சூரில் போய் குடிக்கிறார். ஸ்டீடமர்களில் போய் குடிக்கிறார். ஜனவரி முதல் தேதி அன்று குடித்து விட்டு கீழே விழுந்து கிடந்தார் என்பதாக **Prohibition Advisory Committee** கொடுத்த ரிபோர்ட்டுன்மீது சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. சட்டத்தை மீறுகிறவர்கள் சமூக விரோதிகளா அல்லது குடித்தல், சாராயம் காய்ச்சுதல் முதலிய தீய செயல்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு லஞ்சம் வாங்கும் அதிகாரிகள் சமூக விரோதிகளா? வருத்தப் பட்டு பிரயோஜனமில்லை. இது விசாரிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்

19th March 1954]

[Sri N. Sivaraj]

குடிக்கும் அதிகாரிகள் குறைந்த பக்கமாக மறைமுகமாவாவது குடிக்கக் கூடாதா? Open-ஆக குடித்துவிட்டு இப்படித் தெருவில் ஆட வேண்டுமா? இம்மாதிரி குறிப்பிட்ட சார்ஜ் செய்யப்பட்ட அதிகாரியை transfer ஆவது சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். எம். எல்.ஏ.க்கள் எழுதலாம், கூட்டம் போட்டு சொல்லலாம். அதற்கு மேல் அவர்கள் என்ன செய்ய முடியும் எவ்வளவு தடவை சொல்லியும் கூட சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் மதுவிலக்கை எவ்வாறு நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த முடியும்?

“Special Armed Police கம்யூனிஸ்ட் விவசாய சங்கங்களில் அனுகூலமாக புகுந்து அட்டேழியங்கள் செய்கின்றனர். அதிகாரிகள் ஏறுவதும் மிராசுதார்கள் காரில்தான். உட்காருவதும் மிராசுதார்கள் காரில்தான். அதிகாரிகள் இந்த Special Armed Police-ஐ பயன்படுத்திக் கொண்டு மக்களை மிரட்டி லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு மிராசுதார் ஒரு petition அனுப்பி விட்டால் உடனே 50, 100 போலீஸ்காரர்கள் அனுப்பப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரி செய்வதால் தஞ்சை சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த முடியாது. யார்மீது குற்றச் சாட்டுகள் கொண்டு வரப்பட்டாலும் அதை விசாரணை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அந்த நிலைமையில்தான் ஜனங்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கமுடியும்.

“போலீஸ் நிர்வாகத்தை நடத்த கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது. ஜந்து, ஆறு வருஷ போலீஸ் ரிபோர்ட்டைப் பார்த்தால் வெற்றிகரமாக கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கொலை குற்றங்கள் மிகவும் குறைவு. தஞ்சை ஜில்லாவில் இது மாதிரி நிலைமை நீடித்தால் கிராம வாழ்க்கை நடத்த முடியாது. Special Armed Police அவ்விடம் இருப்பதால் பெண்கள் மீது கடைக்குப் போகக்கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. தஞ்சை சட்டத்தை அமுலாக்க விவசாயிகள் கட்டுப்பாடாக இருக்க விரும்புகிறார்கள். ஆகையால் மிராசுதார்கள் தூண்டுதலின் பேரில் Special Armed Police கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பதினாறு நாட்களுக்கு இந்த Special Armed Police-ஐ வாபஸ் செய்து பார்த்தால் தஞ்சை விவசாயிகள் சண்டை இல்லாமல் தஞ்சை சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆகையால் உடனடியாக தஞ்சை யிலிருந்து Special Armed Police-ஐ வாபஸ் வாங்கவேண்டுமென்றும், எந்த அதிகாரிகள் பேரில் குற்றங்கள் சாட்டப்படுகின்றனவோ அவர்கள் மீது விசாரணை செய்து தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்றும் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

Sri P. RAMAMURTHI:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் போலீசுக்காகக் கோரும் மான்யத்தை பிரேரேபித்து நிகழ்த்திய பிரசங்கத்தில் அதற்கு செலவழிக்கப்படியான தொகை சர்க்காரையை மொத்த வரமானத்தில் எவ்வளவு விகிதாசாரமாக இருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரத்தை எடுத்துக்காட்டினார். இந்தப் புள்ளி விவரம் குறைந்த விகிதாசாரமாக இருக்கிறது என்றும், அதுவும் இந்தியாவிலேயே இவ்வளவு குறைந்த விகிதாசாரமாக இருக்கக்கூடிய ராஜ்யம் இந்த சென்னை ராஜ்யம்தான் என்றும் சொன்னார். இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்ல. மற்ற எந்த ராஜ்யத்திலும் இப்பொழுது நடைபெறுவது கேடிமாவிரகுத்தி ஆட்சி என்றும் கூறப்படுகிறது. இதற்கு முன்பு வெள்ளைக்கார அரசாட்சி நடந்தபோது இப்படிப்பட்ட ஆட்சி கிடையாது. இப்பொழுது நடக்கும் ஆட்சி மக்களுடைய கேடிமாவிரகுத்திக்காக என்றும் கூறப்படுகிறது. ஆனால் சென்னை ராஜ்யத்தின் பட்ஜெட் புள்ளி விவரங்களை எடுத்துப் பார்த்தால் இந்தக்கூற்று எவ்வளவு தூரம் உண்மை அல்லது எவ்வளவு தூரம் உண்மைக்கு புரம்பானது என்பதும் தெள்ளத்தெளிவாக தெரியும்.

“1945-46-ம் வருஷத்தில், அதாவது இந்த காங்கிரஸ் மந்திரிசபை பதவி ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு ஒட்டு மொத்தமாக சென்னை அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கக்கூடிய வருமானம் 47 கோடி ரூபாயாகும். இந்த 47 கோடி ரூபாயில் போலீசுக்கு செலவழிக்கப்பட்டது 2 கோடி 98 லட்சம் ரூபாய். அதாவது பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்த நாட்டின்

12-35
p.m.

[Sri P. Ramamurthi]

[19th March 1954]

மக்களை அடக்குவதற்கு வைத்து இருக்கக்கூடிய போலீஸ் இலாகாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 2 கோடி 98 லட்சம் ரூபாய். அதற்குப் பிறகு நம்முடைய ஆட்சி ஏற்பட்டது. அதாவது ஜனங்களை அடக்குவதற்கான ஆட்சி அல்ல. ஜனங்களுடைய கேஷமாபிவிருத்திக்காக ஏற்பட்ட சர்க்கார். இந்த ஆட்சியில் போலீசுக்கு செலவழிக்கப்படும் தொகையானது வருஷா வருஷம் அதிகரித்துக்கொண்டுபோய் போன வருஷம் 7 கோடி 13 லட்சம் ரூபாயாக உயர்ந்தது. ஆனால் இந்த வருஷம் ஆந்திரப் பிரிந்த பிறகு கொடுக்கும்படியான கணக்கு 4 கோடியே சொச்சம். இதை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதற்கு இதற்கு முந்தின வருஷக் கணக்கை எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது ஏழு வருஷங்களாக சென்னையில் கேஷமாபிவிருத்திக்கு ஏற்பட்ட அரசாங்கம் என்று சொல்லி அதற்கு மேலும் மேலும் ஜனங்களிடத்திலிருந்து அதிகமான வரி கோரப்படுகிறது. ஆனால் உண்மை என்ன? அன்றைக்கு 47 கோடி ரூபாயாக இருந்த வரி இன்று 57 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளது. இந்த 10 கோடி ரூபாய் அதிக வரியில் இப்பொழுது சென்னை ராஜ்யத்தில் போலீசுக்கு செலவழிக்கப்படுவது 4 கோடி 18 லட்சம் ரூபாய். இது பிரிட்டிஷ் ஆட்சி நடத்திய காலத்தில் செலவழிக்கப்பட்டதை விட அதிகமானது. இந்த 10 கோடி ரூபாயும் ஜனங்களிடத்திலிருந்து அதிகப்படியாக வசூலிக்கப்படும் வருமானம். அதில் 4 கோடி ரூபாய் போலீசுக்கு செலவழிக்கப்படுகிறது. இதுவே இந்த கேஷமாபிவிருத்தி அரசாங்கத்தின் திட்டம் என்பது தெள்ளத் தெளிவாக, எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது. அதிகமாக வசூலிக்கப்படும் 40 சத விதிக் தொகையும் அதிகப்படியாக போலீசுக்கு செலவழிக்கப்படுகிறது என்ற இந்த புள்ளி விவரங்களை மட்டும் கணம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அது ஒரு பக்கத்தில் இருக்கட்டும்.

“இன்னொரு பக்கத்தில் பார்க்கும்போது அன்றைக்கு அந்நிய ஆட்சி இருக்கும்போது என்ன சொல்லப்பட்டது? பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஜனங்களை அடக்கக்கூடிய அரசாங்கமாகவே உள்ளது. சயராஜ்யம் கிடைத்தால் நம்முடைய ஜனங்களை அடக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படாது. ஜனங்களுடைய நன்மைக்கு வேண்டிய திட்டங்களைக் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் நடைமுறையில் எங்கு கொண்டோய் விட்டிருக்கிறது என்பதை பார்க்கவேண்டும். நடைமுறையில் பார்க்கும்போது இந்த போலீஸ் இலாகா ஜனங்களுடைய பாதுகாப்புக்காக இருந்து வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டில் என்ன நடக்கிறது என்பதை தெள்ளத்தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறேன். நமக்கு நன்றாகத் தெரியும், ‘இன்றைக்கு போலீசார் யார் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்கள்? யாருக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறார்கள்?’ என்பது. அரசியல் கதைகளை மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. சாதாரணமாக குற்றம் செய்து அதாவது திருட்டு குற்றம் செய்துவிட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்களே அவர்களுடைய குறிப்பிடுகிறேன். இதை சொல்லுவதால் சொத்தை திருடுகிறவர்களை நான் ஆதரிக்கிறேன் என்று நினைக்கக்கூடாது. அதிக சொத்துடையவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது. அதற்குத்தான் பிரதானமாக போலீஸ் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இதை கவனிக்கும்போது சொத்துடைமைக்காரர்களிடமிருந்து இந்த மாகாணத்திற்கு மொத்த வருமானம் எவ்வளவு வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதை பார்க்கவேண்டும். ஒட்டு மொத்தமாக பார்க்கும் போது பணக்காரர்களிடமிருந்து வருமான வரி மூலமாக ஐந்து கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்படுகிறது. அதாவது 3,600 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வரக்கூடியவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் ரூபாய் ஐந்து கோடி ரூபாய் ஆகும். கிட்டத்தட்ட நில வரியிலிருந்து ஏழு கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப்படுகிறது. பாக்கி இருக்கக்கூடிய வாகன வரி முதலியவைகளிலிருந்து மூன்று கோடி ரூபாய்கள் வசூலிக்கப்படுகிறது. இவைகளைத் தவிர பாக்கி வரிகள் எல்லாம் அநேகமாக இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய மக்களின் தலையில் விழுகிறது. சாதாரணமாக விற்பனை வரி, மோட்டார் வரி, இவைகளை எடுத்துக்கொண்டால் மோட்டார் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களிடமிருந்தும் பஸ், லாரி முதலியவைகளிலிருந்தும் அதிகமான வருமானம் கிடைக்கிறது. அதில் பெரும் பகுதி சாதாரணமாக பிரயாணிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுபவை. இந்தக் கணக்கை எடுத்துப் பார்த்தால் சாதாரணமாக

19th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

வருமானமுள்ள ரூபாய் 300 அல்லது 400 வருமானம் வரக்கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. ஆனால் யாருக்கு உண்மையான பாதுகாப்பு? பெரிய முதலாளிகளுக்கும், பெரிய தொழிற்சாலைகளில் எந்த விதமான தகராறுகளும் வரக்கூடாது என்பதற்காகவந்தான் போலீஸ் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. அதுதான் போலீசுக்கு பிரதானமான வேலையாக இருக்கிறது. நில வரி கொடுப்பவர்களை எடுத்துக்கொண்டால் சின்னச் சின்ன கிறத்து, நில வரி கொடுப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதாவது ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர், நாலு ஏக்கர்கள், ஐந்து ஏக்கர்கள் வைத்திருப்பவர்களிடத்தில் தகராறு ஏற்படுவது கிடையாது. போலீஸால் பாதுகாக்கப்படும் பெரிய மிராசதாரர்கள் வரிப்பணமாக கொடுக்கக்கூடிய பணம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்குக் கூட வராது. ஆகவே இதைஎல்லாம் சேர்த்து பார்த்தால் பெரிய பணக்காரர்கள் நிலச்சுவான்தார்கள் ஆகியவர்களிடத்திலிருந்து சர்க்காருக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வரி கிட்டத்தட்ட ஐந்து கோடி ரூபாய் கூட இருக்காது. அதில் நாலு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பெரிய பணக்காரர்களுடைய பாதுகாப்பிற்காக உள்ள போலீஸிற்கு செலவுமிக்கப்படுகிறது. இதற்கு பெயர் என்ன? நல உரிமை ஆட்சி. ஏன் இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது?

“இன்று இந்த போலீஸ் இலாகா நம் நாட்டின் சாதாரண மக்களுடைய ஜீவாதார உரிமையை எந்த அளவில் பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கிறது? அரசியல் சட்டத்தில் மக்களுக்கு ஜீவாதார உரிமை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பிரமாதமாக சொல்லுகிறார்கள். பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இருந்த காலத்தில் இருந்தது போன்று அல்ல. பிரஜா உரிமையை கொடுத்திருக்கிறோம். அதுவும் அரசியல் சட்டப்படி வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள். வாக்குறுதி கொடுக்கப்பட்டிருப்பது வாஸ்தவம்தான். அந்த வாக்குறுதிகளை நடைமுறையில் பார்க்கிறோமா என்பதுதான் கேள்வி. சாதாரணமாக கூட்டம் போடவேண்டும் என்றும் அங்கே இருக்கக்கூடிய போலீஸ் உத்தியோகஸ்தருடைய தயவைக் கொண்டுதான் இன்றைக்கு ஒரு இடத்தில் கூட்டம் போட முடியும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் சாதாரணமாக போலீஸ் கூட்டம் இருக்கும் இடங்களில் சப்-இன்ஸ்பெக்டரின் தயவின் கீழ் கூட்டம் போடவேண்டிய நிலைமை இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது? உதாரணமாக எங்கள் மாகாண கமிட்டியின் காரியதரிசி தோழர் எம். ஆர். வெங்கட்டராமன் அவர்கள்—எல்லா விஷயமும் தெரிந்தவர் அவர், வக்கீல் கூட—அவர் சில மாதங்களுக்கு முன்பு பரமக்குடியில் கூட்டம் போடவேண்டும் என்று சொன்னவுடன் அவருக்கு டிப்டி சூப்பிரெண்டண்டினிடமிருந்து ஒரு உத்தரவு வந்தது. அந்த உத்தரவுப்படி என்ன சொல்லப்படுகிறது?

‘A notice comes from the District Superintendent of Police to the effect that he (the concerned individual) is directed not to speak about the public or any political party. There is also another clause, which says: “Failure to comply with this order will entail prosecution.”’

“அதாவது பொது ஜனங்களின் கூட்டத்தில் அரசியல் கட்சிகள்பற்றி பேசக்கூடாது என்று அந்த உத்தரவு வருகிறது. அதற்கு கீழ்ப்படியா விட்டால் பேசுபவர்மேல் கேஸ் தொடரப்படும் என்றும் அந்த உத்தரவில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தோழர் வெங்கட்டராமன் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். சாதாரண விவசாயிகளிடத்தில் அவர் எப்படி நடந்து கொள்ளுவார் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். ஆனால் தோழர் எம். ஆர். வெங்கட்டராமன் கீழ்ப்படிந்தாரா என்றால் இல்லை. அவர் கூட்டம் போட்டார். பேசினார். இந்த மாதிரியான உத்தரவு சட்டபூர்வமாக செல்லாது என்பது அவருக்குத் தெரியும். அப்படி கேஸ் வந்தால் பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று அவர் இருந்தார். அது வேறு விஷயம். இப்படிப்பட்ட முறையில் நடக்கிறது போலீஸ் இலாகா. அதே மாதிரி கோயம்புத்தூர் காளேஸ்வரர் மில் அருகில் ஒன்றும் பேசக்கூடாது என்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். இதனுடைய அர்த்தம் என்ன? பிரஜா உரிமை எங்கே? பேச உரிமை இல்லையா? ஒவ்வொன்றுக்கும் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய் மனு போட முடியுமா? அப்படிப் போய் மனுபோடுவதாக இருந்தாலும் இப்பொழுது செலவு 20 ரூபாயாகிவிட்டது. இதற்கு முன்பு இரண்டு ரூபாய்தான் இருந்தது. இந்த முறையில் கூட்டம் போடுவது என்றால் எவ்வளவு செலவு. அதற்கு விளம்பரப்படுத்தவேண்டும். அவ்விதம்

[Sri P. Ramamurthi]

[19th March 1954]

விளம்பரப்படுத்துவது என்றால் அதற்கு பணம் வேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தால் அதிக பணம் இருக்கும். ஜனங்களுக்கு தண்டோரா மூலமாக சொல்லி அனுப்பவேண்டும். அப்படி தண்டோரா போடுவது தப்பா? தண்டோரா போடுவதற்கும் அனுமதி இல்லை. அதற்கு அனுமதி கேட்டாலும் கிடைப்பதில்லை. இந்த நாட்டில் உள்ள நிலைமை இது.

12-48
p.m.

“ஆகவே நான் கேட்கிறேன் : பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலிருந்ததை காட்டிலும் இன்று பிரஜா உரிமையை எந்த அளவு நீங்கள் விஸ்தரித்திருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் பிரஜா உரிமையை விஸ்தரித்திருக்கிறீர்களென்பதை எப்படி நிரூபிக்க முடியுமென்றுதான் நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். போலீஸ் இலாகாவுக்காக இன்றைக்கு இவ்வளவு தொகை செலவு செய்வதானது நம் நாட்டு மக்களின் பாதுகாப்புக்காகத்தான் என்று சர்க்கார் சொல்லும்போது ஜனங்களுடைய சாதாரண ஜீவாதார உரிமைகளாவது பாதுகாக்கப்படுகின்றனவா என்று பார்த்தால் அவைகள் பாதுகாக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக மேலும் தடுக்கக்கூடிய முறையில் போலீஸ் இலாகாவானது நடந்துகொண்டு வருகிறதென்று சொன்னால், இன்றைக்கு ‘பந்தோபஸ்து, பாதுகாப்பு’ என்று சொல்வதெல்லாம் ஒரு அர்த்தமற்ற விஷயம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

“என் இந்த நிலைமை? பெரிய நிலச்சுவாந்தாரமீது வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று இதுவரை எங்கேயாவது கேள்விப்பட்டிருக்கிறோமா? பெரிய முதலாளிகள் மீது ஏதாவது கேஸ் போட்டு, அவர்களில் யாரையாவது ஜெயிலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்களா? எத்தனை பேர்கள் அப்படி ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்களென்று கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் மோசடி போன்ற குற்றங்களுக்காக பேருக்கு யாராவது ஒன்றிரண்டு பேர்களின்மீது வழக்குத் தொடர்ந்திருப்பார்கள். அவ்வளவுதான்.

“இந்த நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் சரி, விவசாயிகள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச்சொல்வதற்காக கூட்டம் போட்டாலும் சரி உடனே போலீஸ் வந்து, அவர்களை பயமுறுத்துவது நாளுக்கு நாள் சர்வ சாதாரணமாக நடந்து வருகிறது. எந்த ஒரு இடத்தில் விவசாயிகளானாலும் சரி, தொழிலாளிகளானாலும் சரி, ஒன்று சேர்ந்து, ஒரு கூட்டம் போட்டால், ‘அமைதி’ அடித்து வந்துவிட்டது’ என்று சொல்லி, ஜனங்களை அடக்கும்படியான ஒரு முறை இன்றைக்கு நாட்டில் அமுலில் இருந்து வருகிறது. ‘அமைதி—ஒழுங்கு’ என்ற பெயரால் இன்றைக்கு விவசாயிகளும், தொழிலாளிகளும் அடக்கப்படுகிறார்கள். அதுதான் இன்றைக்கு நடந்து வருகிறது.

“எனக்கு ஒரு விஷயம் இப்பொழுது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அதாவது 1927-ம் வருஷத்தில் பண்டித நேரு எழுதிய ஒரு விஷயமானது இன்றைய நிலைமைக்கு முற்றிலும் பொருத்தமாக இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லுகின்றேன். பண்டித நேரு 1927-ம் வருஷத்தில் சொன்னதாவது :—

‘The Government it is said must preserve law and order. What matters it, this results in the gravest disorder and in death and injury to the people? Every Indian knows the crimes that have been and are being committed in the name of law and order and yet there are some of us still who are obsessed by this notion. Law and order are the last refuge of the reactionary, of the tyrant and of him who has power and refuses to part with it. There can be no law and order till freedom comes, for as the French Philosopher Proudhon said, “Liberty is not the daughter but the mother of order”’.

“அதாவது, ‘சட்டம், அமைதி, ஒழுங்கு (Law and Order) இவைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகத்தான் சர்க்கார் இருக்கிறது என்று மீண்டும் மீண்டும் இந்த நாட்டில் சொல்லப்படுகிறது. இதனால் நாட்டில் பலருக்கு கஷ்டம் நேர்ந்தாலென்ன? இறந்தாலென்ன? அதைப்பற்றி அரசாங்கத்திற்குக் கவலையில்லை; இந்த நாட்டில் “சட்டம் ஒழுங்கு” இவைகளின் போரில் எவ்வளவு அட்மீயிங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பது ஒவ்வொரு இந்தியனுக்கும் தெரியும். உண்மையில் பார்ப்போமானால், சட்டம் ஒழுங்கு என்று சொல்லப்படுவதெல்லாம் மிக மிகப் பிற்போக்கு வாதிகள் (reactionaries), கொடுங்கோலர்கள் (tyrants) கையில் அதிகாரத்தை

19th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

வைத்துக்கொண்டு, அதிகாரத்தை விடமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்களே, அந்தப் பிற்போக்காளர்களுக்கு சட்டமும் ஒழுங்கும் உறைவிட (refuge) மாக இருந்துவருகிறது, என்று பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அன்றைக்குக் சொல்லியிருக்கிறார். அது இன்றைக்கும் உண்மையாக இருந்து வருகிறது.

“சுயராஜ்யம் கிடைத்துவிட்ட பின்பு சாதாரண மக்கள், விவசாயிகள் தங்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்திக்கொள்ள போராடுவதற்கு முன்வந்தால், நிலச்சுவாந்தார்கள் கையிலிருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லக்கூடிய அந்தக் கொடுங்கோலர்கள் (tyrants) இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய உறைவிடமாக சட்டமும் ஒழுங்கும் இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறது.

“நாங்கள் மெள்ள மெள்ள ஏதோ செய்யப்போகிறோம்” என்று சொல்லுவார்கள்.

“கவர்னருடைய பிரசங்கத்தில்

“The agrarian situation in the State was a source of continued anxiety to Government. He had said that the agrarian situation continued to cause alarm to Government.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார். நாட்டில் இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பிரச்சனை மேலும் மேலும் கவலை தருவதாக இருக்கிறதென்று பேசினார்கள். கவலை தரக்கூடிய விஷயத்தை ஆலோசித்து, அதற்குப் பரிசாரம் தேடுவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்தால்தானே இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க முடியும்?

“ஸ்ரீமான் மாணிக்கவேலு நாயக்கர், நேற்றையதினம் ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கின்ற நேரத்தில், ‘நிலத்தைப் பொறுத்த வரை முன்னோடி புள்ளி விவரங்கள் (pilot census) சேகரிப்பதற்கு உத்தரவாயிற்பு; எந்தெந்த கிராமங்களிலிருந்து புள்ளி விவரம் சேகரிப்பது ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்பது ஆலோசனையிலிருந்து வருகிறது. முதலில் அந்த ஒரு சில கிராமங்களில் புள்ளி விவரம் சேகரிக்கப்பட்டு முடிந்த பிறகு, மற்ற எல்லா இடங்களிலும் புள்ளி விவர சேகரிப்பு வேலை ஆரம்பிக்கப்படும்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. புள்ளி விவரங்களெல்லாம் நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி ஆலோசனை செய்வதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும் என்பதற்காகத்தான் சேகரிக்கப் போகிறார்கள். திட்டக் கமிஷன் (Planning Commission) நிலங்கள் சம்பந்தமாக புள்ளி விவரங்களை உடனே சேகரிக்கவேண்டுமென்று நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பே அராங்கத்திற்கு யோசனை சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால், ‘புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கிறோம், புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்கிறோம்’ என்று சொல்லி காலம் கடத்தப்பட்டு வருகிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி ரொம்ப துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி ஆக்ராஸில் கூடிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கு கூட்டத்திலேயே இது சம்பந்தமாக தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. எட்டு லட்சம் பேர்களுக்கு pilot census எடுப்பதற்குள் இந்த மந்திரி சபையினுடைய—என், இந்த சட்டசபையினுடைய ஆட்சிக்காலமே முடிந்ததாய்விடும். அதற்குப் பிறகு வரக்கூடிய சர்க்கார் இந்தப் புள்ளி விவரங்களை ஏற்றுக் கொள்ளுவார்களா, ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்களா என்பதும், எந்த சர்க்கார் வரப் போகிறார்கள் என்பதும் வேறு விஷயம்.

“ஆகவே, இந்த நிலைமையில் மெள்ள மெள்ள போகப் போகிறோம் என்று சொன்னால், நிலச் சீர்திருத்தம் உடனடியாக ஏற்படும் என்பதற்கு விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில் என்ன உத்தரவாதம் இருக்கிறது?

“ஜாஸ்தி பேசினால், ‘நீங்களெல்லோரும் பலாத்காரவாதிகள்’ என்று சொல்லுவார்கள். பலாத்காரவாதிகள் என்று மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு இது சம்பந்தமாக ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் இன்றைக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“1942-ம் வருஷம், ஆகஸ்டு மாதம், 8-ந் தேதி காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டதே, அதற்கு முன்பு அவர்களுடைய

[Sri P. Ramamurthi]

[19th March 1954]

இயக்கத்தைப்பற்றி பேசக்கூடிய காலத்திலே, மகாத்மா காந்தி 'Two interviews recorded by Louis Fischer in his book "A week with Gandhi"'. என்ற புத்தகத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்;

"What would happen to a free India", I asked, "What is your programme for the improvement of the lot of the peasantry?" "The peasants would take the land," he replied, "We would not have to tell them to take it. They would take it." "Should the landlords be compensated?" I asked.

"No," he said, "that would be fiscally impossible." "You see," he smiled "our gratitude to our millionaire friends does not prevent us from saying such things. The village would become a self-governing unit living its own life."

'விவசாய சம்பந்தமாக சுதந்திர இந்தியாவிலே என்ன நடக்கப் போகிறது? நாட்டிலிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளின் சேஷமத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு உங்களுடத்தில் என்ன திட்டம் இருக்கிறது?' என்று லூயி பிஷர் மகாத்மா காந்தியைப் பார்த்து கேட்பதற்கு, 'இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகள் நிலச் சொந்தக்காரர்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள்; நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விவசாய மக்களுக்கு நாம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியதில்லை; அவர்களாகவே எடுத்துக்கொண்டு விடுவார்கள்', என்று மகாத்மா காந்தி சொன்னார்.

"நிலச் சுவாந்தாரர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமா?" என்று லூயி பிஷர் மறுபடியும் கேட்டார். 'நஷ்ட ஈடு கொடுக்க முடியாது; அது சாத்தியமில்லை', என்று மகாத்மா காந்தி 1942-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.

"இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு லூயி பிஷர் மகாத்மா காந்தியைக் கண்டு பேசும்போது நடந்த சம்பாஷணையாவது:

'Another interview given two days later runs thus—

"Well," I asked, "how do you actually see your impending Civil Disobedience Movement? What shape will it take?"

'In the villages,' Gandhi explained, 'the peasants will stop paying taxes. They will make salt despite official prohibition. . . . Their next step will be to seize the land.'

'With violence?' I asked.

'There may be violence, but then again the landlord may co-operate',

'You are an optimist' I said.

'They might co-operate by feeling' Gandhi said,

Or I said, 'they might organize violent resistance?'

'There may be fifteen days of chaos,' Gandhi speculated, 'but I think we could soon bring that under control.' "

"நஷ்ட ஈடு கொடுக்காமலேயே விவசாயிகள் பலவந்தமாக நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவார்கள்', என்று மகாத்மா காந்தி சொன்னபோது, 'பலாத்தகாரமாகவா?' என்று லூயி பிஷர் குறுக்கிட்டு கேட்டார். 'பலாத்தகாரம் இருக்கத்தான் செய்யும்; ஆனால், அப்பொழுதும் நிலச்சுவாந்தாரர்கள் ஒத்துழைப்பார்கள்', என்றார். 'எப்படி ஒத்துழைப்பார்கள்?' என்றார் லூயி பிஷர். 'கிராமத்தை விட்டு ஓடுவதன் மூலமாக அவர்கள் ஒத்துழைப்பார்கள்', என்று மகாத்மா காந்தி பதில் சொன்னார்.

"நிலச் சுவாந்தாரர்கள் கிராமத்தை விட்டு ஓடாமலிருந்துகொண்டு எதிர்ப்பார்களல்லவா?', என்று லூயி பிஷர் கேட்பதற்கு, 'பதினைந்து அல்லது இருபது நாட்கள் வரை குழப்பம் இருக்கத்தான் செய்யும்; அதை நாம் சமாளித்து விட முடியும்,' என்று மகாத்மா காந்தி 1942-ம் வருஷத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.

"இந்த விவரங்களுள்ளாம் அகில இந்திய காங்கிரஸ் காரியதரிசி எஸ். என். அகர்வால் இவ்வாண்டில் வெளியிட்ட புத்தகத்தில் உள்ளது. இது தான் நிலைமை.

19th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

“ எட்டு வருஷத்திற்குப் பிறகு இந்த பலாத்காரப் பூச்சாண்டி மீண்டும் மீண்டும் காடப்படுகிறது. நிலப் பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு இன்றைக்கு வழி செய்யாமல், ‘ பலாத்காரத்தை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் ? ’ என்று கேள்வி கேட்கப்படுகிறது. ‘ கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதென்று எங்களுக்குத் தெரியும். ’ என்று பேசுகிறார்களே, அதை இன்றைக்குத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு முன்னால், ‘ காங்கிரசுக்கு - அஹிம்ஸையில் நம்பிக்கை இருந்தது ’, என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியுமா? என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கம்யூனிஸ்டுகளுக்கு பலாத்காரத்தில் தான் நம்பிக்கையிருக்கிறதென்று காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற இதே சமயத்தில், ‘ காங்கிரஸ்காரர்கள் அஹிம்ஸையை ஒரு கொள்கை என்ற முறையில் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ’ என்று உறுதியாகச் சொல்ல முடியுமா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். நடைமுறையில் இது தந்திரமாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அதை அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், ஒரு தர்மம், அடிப்படையான தர்மம், என்ற முறையிலே என்னைக்காவது காங்கிரஸ்காரர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதுண்டா ?

“ கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்ரமணியம் அவர்களுக்கு காங்கிரஸ் சரித்திரத்தைச் சற்று விளக்க விரும்புகிறேன். 1934-வது வருஷத்திலே பூனாவில் நடந்த அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்திலே மகாத்மா காந்தி காங்கிரஸ் திட்டத்தின் (Congress Constitution) முதலாவது விதியை மாற்றவேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டு வந்தார். அதாவது, ‘ சமாதானமான, நியாயமான முறையில் பூரண சுதந்திரமடைவது என்று காங்கிரஸின் முதலாவது விதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை, சத்தியமும் சாத்வீகமுமான வழியில் பூரண சுதந்திர மடைவது ’ என்று மாற்ற வேண்டுமென்று திருத்தம் கொண்டு வந்தபோது, அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதென்று அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி தீர்மானித்தது. தீர்மானித்த பிறகு ‘ நாலா அங்கத்தினராகக்கூட நான் காங்கிரஸில் இருக்க முடியாது ’, என்று சொல்லி மகாத்மா காந்தி காங்கிரஸ் விட்டு விலகினார் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

“ அன்றைக்கு அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி மகாத்மா காந்தி கொண்டு வந்த திருத்தத்தை ஏற்க மறுத்ததினாலேயே காங்கிரஸ்காரர்களெல்லோருக்கும் பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறதென்று அர்த்தமில்லை. அது அல்ல விஷயம். நடை முறையில் எது சாத்தியம் என்று தான் அவர்கள் அன்றைக்குக் கருதினார்கள். அதே போல், காந்திஜி ‘ சமரசம் ’ பண்ணுவதற்குத் தயங்கவில்லை என்பதற்குப் பல அத்தாட்சிகளைக் கொடுக்கமுடியும்.

“ காந்திஜியைப் பற்றி பண்டித நேரு என்ன சொல்லியிருக்கிறார் ?
 ‘ Gandhiji did not even like the use of the police as an armed force for the suppression of riots and he expressed his distress at it. ’

“ கிளர்ச்சிகளை அடக்குவதற்கு அரசாங்கம் போலீசை உபயோகப்படுத்துவதைக் கூட ஒரு பெரிய பாலத்காரமாக காந்திஜி கருதினார் ; அதை அன்றைக்கு விரும்பவில்லை ; இருந்தாலும்கூட, காங்கிரஸ் கவர்ன்மென்ட் செய்கிறது, ஆகவே பரவாயில்லை யென்று விட்டு வைத்திருந்தார் என்ற முறையில் காந்திஜியைப்பற்றி நேரு சொல்லியிருக்கிறார்.

“ மேலும், அவர் சொல்லும்போது,

‘ In the conflict between that principle of non-violence which had become his very life-blood and meaning of existence, and India's freedom which was a dominating and consuming passion for him, the scales inclined towards the latter, ’

1941-வது வருஷத்தில் காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டிக்கும் காந்திஜிக்கும் அகிம்சை சம்பந்தமாக மிகப் பெரிய கொள்கை மாறுபாடு ஏற்பட்டது ; சர்ச்சை ஏற்பட்டது ; ‘ அகிம்சைக் கொள்கை முக்கியமா ? இந்தியாவின் சுதந்திரம் முக்கியமா ? ’ என்ற பிரச்சனை வந்தபோது, முதல் முதல் சுதந்திரத்தைத்தான் காந்திஜி தேர்ந்தெடுத்தார். அது சம்பந்தமாக சமரசம் செய்குகொள்ளுவதற்கு அவர் தயங்கவில்லை என்று ஜவஹர்லால் நேரு கூறியிருக்கிறார்.

[Sri P. Ramamurthi] [19th March 1954]

“அதே போல், நாங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், பலாத்காரத்தில் நம்பிக்கையா, அஹிம்சையில் நம்பிக்கையா என்பதல்ல இன்றைக்கு பிரச்சனை. இரண்டிலும் நம்பிக்கை உண்டு என்று சொல்லவில்லை; ஜனங்களுக்கு உரிமைகள் இன்றைக்கு வழங்கப்பட்டு, ஜனங்கள் முன்னேறுவதற்கான உரிமைகள் கிடைக்குமானால், அவர்களுடைய உரிமைகளை உபயோகித்துக்கொள்ள இன்றைக்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படுமானால், ஜனங்களே பலாத்கார முறையில் போகாமல், முன்னேறுவார்கள். அவர்கள் பலாத்கார முறையில் போகாமலிருக்கக்கூடிய நிலைமையை அரசாங்கம் உண்டாக்குமானால், நிச்சயமாக கம்யூனிஸ்டுகள் மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டில் யாரும் பலாத்காரத்தைப் பின்பற்றமாட்டார்கள். யாரும் இன்றைக்கு காட்டு மிராண்டிகள் அல்ல; ப்யங்கரவாதிகள் அல்ல; எதற்காக இன்றைக்கு ஒரு பலாத்கார வழியைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும்? வேறு வழியில்லை என்று ஏற்படுமானால்—தஞ்சை ஜில்லாவில் நடந்ததைப் போல்—ஜனங்களுக்கு எந்த விதமான பிரஜா உரிமையும் இல்லாத வகையில் தடுத்திருக்கும்படியான ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால், நாங்கள் சொல்லாமலேயே ஜனங்கள் பலாத்காரப் பாதையில் போவார்கள். அதை யாராலும் தடுக்க முடியாது. அப்படி வேறு வழியில்லாமல் ஜனங்கள் பலாத்காரத்தில் இறங்கினால், அந்த பலாத்காரத்தைக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி தடுக்காது; அவ்வித பலாத்காரத்தை கண்டிக்கவும் செய்யாது. 1942-வது வருஷத்தில் காங்கிரசார் நடத்திய இயக்கத்தில், பலாத்காரத்தில் இறங்கிய காலத்தில் காந்திஜி அதைத் தடுக்கவில்லையே! கண்டிக்கவும் இல்லையே! ஜவஹர்லால் நேருவும் கண்டிக்கவில்லையே! கண்டிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்கள் பெருமைப்பட்டார்கள்! அதுபோலவே தான் ஜனங்கள் வேறு வழியில்லாமல், பலாத்காரத்தில் இறங்குவார்களேயானால், அதை நாங்களும் போற்றத் தான் செய்வோம். ஆகவே, பலாத்காரம் ஏற்படுகிறதா இல்லையா என்பதைப் பற்றிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தைத்தான் சேர்ந்தது. ஆட்சியில் இருக்கிறார்களே, அவர்களுடைய பொறுப்பு. ‘நீங்கள் இன்றைக்கு எந்த வழியை விரும்புகிறீர்கள்?’ என்று கேட்கப்படும் கேள்விக்கு அரசாங்கம் தான் பதில் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும். ஜனங்களைப் பாதுகாக்கப் போகிறோம், என்று சொல்லி, ஜனங்களிடத்திலிருந்து வரிப் பணத்தை வசூல் செய்து, ஏழை விவசாய மக்களை, தொழிலாளி மக்களை தசைக்குவதற்கு ஒரு மிகப் பெரிய பலாத்கார இயந்திரத்தை சிருஷ்டித்து, பலாத்காரத்தைக் கொண்டு மக்களை அடக்கப்பார்க்கிறார்களே, அந்த வழியை விட்டொழித்து, ஜனங்களுக்கு மேலும் மேலும் உரிமை வழங்கக்கூடிய முறையிலே நடக்கப்போகிறார்களா இல்லையா என்பது ஆட்சியிலிருக்கக்கூடிய உங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய சோதனையாகும். பலாத்காரவாதிகளா? அகிம்சைவாதிகளா? என்ற கேள்வியை எங்களைப் பார்த்துக் கேட்பதில் அர்த்தம் கிடையாது. அந்தக் கேள்வியை உங்களைப் பார்த்தே கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் தான் அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் கூறியாகவேண்டுமே தவிர, நாங்கள் அல்ல என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

“கடைசியாக, இன்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையிலே அரசாங்கத்தை நடத்திச் செல்லும் விதமானது கேஷமாபிவிருத்தி சர்க்கார் என்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு அழகல்ல. கேஷமாபிவிருத்தி அரசாங்கம் என்ற பதத்திற்கே இழிவு ஏற்படுகின்ற வகையில் காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ‘போலீஸ் ராஜ்யம்’ என்ற முறையிலேதான் இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கம் நடந்து வருகிறதேயொழிய, கேஷமாபிவிருத்தி ராஜ்யம் (Welfare State) என்ற முறையில் நடைபெறவில்லையென்பதை சர்க்காரின் புள்ளி விவரங்களே நிரூபிக்கின்றன. இதிலிருந்து இந்த சர்க்கார் மாறுமா என்பதை கேள்வி.”

DEPUTY SPEAKER :—“The House will now adjourn and meet again at 3 p.m.”

The House then adjourned.